

meget tilforladelig. — Jeg skal endnu kun udtale, at jeg efter min Opfattelse absolut maa foretrække Udbyttesytemet for Karrumsystemet, fordi dette har saa forskjellige Virkninger overfor store og smaa Brænderier. Ved Karrumsystemet lide de smaa Brænderier for meget, idet de arbeide forholdsvis dyrere end de større Brænderier og tilmed blive forholdsvis høiere beskattede end disse. Jeg er derfor ogsaa fuldt overbevist om, at den rette Vej er anvist her i Lovforslaget, og jeg tror, at den høitærede Finansminister fortjener Tak for at have arbeidet derhen imod. — Hermed skal jeg anbefale mine to Vædringsforslag.

Finansministeren: Mine Herrer!

Det System for Brændevinsbeskatningen, som vor Lovgivning nu hjemler, er, hvad man kalder et indirekte Beskatningssystem. Det er et System, hvorigjennem man stræber at naa sit Maal gennem Mellemlid. Maalet har altid været det at beskattede Udbyttet, det tilvirkede Brændevin, efter dets Gradstyrke, men da man fandt, at den ligefremme Maade at udføre denne Hensigt paa vilde være forbunden med saadanne Gener saavel for Fabrikkerne som for Kontrolen, at den vilde kunne indvirke hemmende paa Produktionen, og at den derhos vilde være forbunden baade med betydelige Udgifter og med andre Misligheder, saa har man valgt den Fremgangsmaade ikke at beskattede selve Produktionen af Brændevin, men derimod at beskattede en anden Operation, som foregaar paa et tidligere Stadium i Fabrikationen end selve Destilleringen, saaledes altsaa, at man kom til ikke at lægge Skatten paa den Mængde Brændevin, en Fabrikant producerede, men derimod paa det Materiale, hvoraf han frembragte Brændevinen. Da det nu viste sig, at ogsaa dette, naar man vilde tage Sagen paa den simpleste Maade, nemlig ved at beskattede Mængden af det Materiale, der anvendtes, vilde være forbundet med særegne praktiske Vanskeligheder, saa gik man over til heller ikke at tage selve Materialet, men derimod den Blanding, som dette Materiale dannede under den vigtigste Proces ved Brændevinsbrændingen, nemlig Gjæringen, og man beskattede da denne Blanding efter det Num-

fang, som den indtog. Man gik altsaa ud fra, at den Blanding af Mel, Malt og Vand, som frembringer den saakaldte Mæsse, var det, hvis Mængde maatte bestemme Skatten, og da denne Masse for at kunne gjenmængaa sin Gjæring maa befinde sig i et Kar, der bør have en vis Størrelse, for at denne Operation kan ske paa rette Maade, saa fandt man det heldigst at lægge Afgiften paa dette Kar, saaledes altsaa, at Fabrikanten, hver Gang han vilde tilveiebringe sit Produkt, maatte fylde dette Kar, hvori Gjæringen foregaar, med Mæsse og, for hver Gang han fyldte sit Kar med Mæsse, maatte betale Afgift til Statskassen. Deraf kommer det Ord „Karrumbeskatning“, idet Skatten udredes efter det Karrum, hvor Gjæringen af Mæsken foregaar. Men, mine Herrer, det vil jo let være indlysende, at ved en saadan indirekte Fremgangsmaade opnaar man kun paa en meget ufuldstændig Maade den egentlige Hensigt, som er at lægge en retfærdig og ligelig Skat paa Brændevinsproduktet. Den Mæsse, som gøres, er nemlig ikke en ensartet sammensat Masse, men en Masse, som kan være sammensat paa meget forskjellig Maade, idet det Korn eller de Kartofler, som bruges, jo hver for sig kunne være uensartede i Henseende til Godheden. Dertil kommer, at ogsaa Malten kan være af forskjellig Art, og endelig, at den Mængde Vand, hvormed man blander sin Straa, ligeledes kan være meget forskjellig, og det vil jo let indses, at den forskjellige Mængde Vand, som man blander den med, har en meget stor Betydning. Rumsfanget og den hele Masse Mæsse bliver jo nemlig meget forskjellig, efter som man blander den med en større eller en mindre Mængde Vand, og som Folge heraf bliver altsaa Skatten høiere, naar Mæsken er tynd, end naar den er tyk. Se, mine Herrer, naar man nu anlægger sin Skat saaledes, at man ikke træffer Fabrikatet i dets endelige Tilstand, men derimod træffer det paa et eller andet tidligere Punkt af Produktionen, saa maa man altid være fattet paa, at Fabrikantens Bestræbelser komme til at gaa ud paa at frit sig saa Meget, som han paa lovlig Maade kan det, for at betale Skatten, og selv om dette kun kunde bevirkedes ved, at han paa an-